

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci
žalobce:

M. J. I.,
státní příslušnost Nigerijská federativní republika,
bytem Pobytové středisko Havířov, 735 64 Havířov – Dolní Suchá,
Na Kopci 5, zastoupen Mgr. Ondřejem Novákem, advokátem sídlem
738 01 Frýdek – Místek, Farní 19,

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra ČR,
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.5.2018 č. j. OAM-730/ZA-ZA11-K03-2017

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).

2. Proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného podal žalobce v zákonné lhůtě žalobu, v níž namítal nedostatečnou konkrétnost a určitost výrokové části napadeného rozhodnutí, označení účastníka řízení neodpovídá ust. § 18 odst. 2 správního řádu. Dále uvedl, že správní orgán porušil ust. § 36 odst. 3 správního řádu s tím, že sice mu bylo umožněno seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a k nim se dokonce poměrně obsáhle vyjádřil, avšak adekvátní reakce správního orgánu v napadeném rozhodnutí zcela chybí. Uplatněné připomínky a vyjádření správní orgán v podstatě ignoroval, také i jím shromážděné podklady. Vyslovil přesvědčení, že podklady vztahující se k situaci v Nigérii jednoznačně svědčí o tom, že se důvodně obává návratu do vlasti. Tyto podklady správní orgán při posouzení důvodnosti žádosti o mezinárodní ochranu nijak nezohledňuje.
3. Žalobce dále uvedl, že v rámci posouzení důvodnosti žádosti o udělení azylu podle § 12 zákona o azylu žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že nebyl ve své vlasti členem politické strany ani nevyvíjel žádnou činnost k uplatnění svých politických práv a svobod. Poznamenal, že nikdy netvrdil, že by byl politicky organizován. Poukazoval na to, že správnímu orgánu sdělil, že je křesťanského vyznání. Přitom zprávy založené žalovaným potvrzují stále aktivní činnost skupiny Boko Haram, která podporuje radikální islám a soustředí se na pronásledování křesťanů. Ačkoliv výslovně neuvedl tuto obavu jako hlavní důvod pro udělení azylu, bylo jisté povinností správního orgánu zabývat se touto možností a náboženské vyznání zohlednit při posouzení důvodnosti udělení azylu pro možné pronásledování z důvodů náboženských.
4. Žalobce dále namítal, že závěry žalovaného ohledně posouzení důvodů pro udělení doplňkové ochrany a humanitárního azylu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Zdůraznil, že před správním orgánem poukazoval na složitou životní situaci, kdy v důsledku nepodařeného sportovního angažmá ve fotbalovém klubu, se musel obrátit na svého mecenáše, který po něm požadoval prodej drog, na což on nepřistoupil a bylo mu vyhrožováno smrtí. Měl a má důvod se obávat o svůj život, neboť byl dokonce přítomen tomu, co se stalo jiným lidem v situaci obdobné. Správní orgán však tato zjištění nijak ve svém rozhodnutí neposuzuje a nehodnotí je v rámci posouzení důvodu pro udělení doplňkové ochrany či humanitárního azylu.
5. Žalobce dále uvedl, že zejména s ohledem na svou životní situaci má za to, že je jisté na místě udělení doplňkové ochrany, neboť mu hrozí smrt ze strany skupiny okolo jeho mecenáše, který je zapojen rovněž do politického života. Poukázal na to, že sám správní orgán shromáždil množství podkladů, které vypovídají o situaci v domovském státě a neopomínají ani vliv skupiny Boko Haram, která terorizuje velkou část země, neštítí se únosů nebo sebevražedných atentátů. Tato skupina pronásleduje rovněž vyznavače křesťanského náboženství. S ohledem na jeho křesťanské vyznání je zjevné, že hrozba nelidského nebo ponižujícího zacházení či jiné vážné újmy je pro něho více, než reálná. Dále poukázal na to, že v zemi původu probíhá ozbrojený konflikt neurčitého rozsahu mezi skupinou Boko Haram a státními orgány. Dochází tak k nerozlišujícímu násilí. V důsledku této situace umírají civilisté. Jsou tak splněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Žalobce na jedné straně uvedl, že shromážděné podklady jednoznačně prokazují situaci v jeho domovské vlasti, na straně druhé bez bližší konkretizace obecně uvedl, že skutkový stav byl zjištěn zcela nedostatečně.
6. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je

obava žalobce, že bude po svém návratu do Nigérie zabit lidmi pana J. F. K námitce, týkající se nedostatečně konkrétní a určité výrokové části napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že osoba žalobce je v napadeném rozhodnutí dostatečně identifikována, a to uvedením jména, příjmení, datem narození a státní příslušností. K dalším námitkám uvedl, že žalobce neměl ve vlasti žádné potíže z taxativně vymezených důvodů zákona o azylu, a to ani z náboženských důvodů. Ač v Nigérii působí skupina Boko Haram, tak nelze dojít k závěru, že by toto samo o sobě znamenalo pronásledování žalobce z pohledu ust. § 12 či ust. § 14a zákona o azylu. Dle informací o zemi původu došlo k zásadnímu omezení činnosti skupiny Boko Haram roku 2016 ze strany nigerijských ozbrojených sil, doplněných i o mezinárodní jednotku. Žalobce přitom nepochází, a ani nežil na území, které by čelilo zvýšenému nebezpečí útoků Boko Haram (severovýchod), a na zbytku území je Boko Haram činná toliko prostřednictvím teroristických útoků, které se zcela jistě nedají považovat za existenci vnitřního ozbrojeného konfliktu, jelikož ani jejich intenzita nenaplnuje podmínky ve smyslu zákona o azylu. Ze zpráv o zemi původu, jak je uvedeno v rozhodnutí, v zemi neprobíhala občanská válka ani konflikt s jinou zemí. Vládní ofenzivy rovněž značně oslabily schopnost hnutí Boko Haram bojovat na severovýchodě země, to však i tak podniklo celostátně desítky útoků na civilní i vojenské cíle. K těm docházelo zcela mimo trvalé bydliště žalobce v hlavním městě. Žalovaný při posouzení žalobcem tvrzených obav neshledal vazbu na důvody taxativně vymezené, pro něž lze azyl dle § 12 písm. a), b) udělit. Zdůvodnil, proč tvrzené skutečnosti ohledně pronásledování z náboženských důvodů nemohou představovat důvod k udělení azylu, což v odůvodnění rozhodnutí srozumitelně popsal.

7. K tvrzení žalobce, že se obává, že by mohl být po svém příchodu do Nigérie zabit ze strany mužů jeho sponzora, jelikož s nimi odmítl spolupracovat a mohl by také prozradit nelegální aktivity pana J. F., žalovaný uvedl, že nepovažuje obavu žalobce ze zabití jeho osoby za podloženou, jakož i logickou, a to jednak z důvodu, že do jeho osoby měl pan F. investovat již desítky tisíc korun, žalobce neměl mít o jeho aktivitách naprosto žádné konkrétní údaje, podrobnosti o práci v ČR mu dle jeho výpovědi měly být sděleny až po jeho souhlasu, k čemuž však nedošlo. Žalovaný zdůraznil, že pokud by žalobce ve své vlasti skutečně čelil problémům se soukromými osobami, má, jakožto nigerijský občan právo se obrátit na policii, jak to konečně ve své výpovědi potvrdil. Z vyjádření žalobce, že nigerijská policie není důvěryhodná, přičemž toto hodnocení policejní práce má z doslechu a médií, ještě nelze dojít k závěru, že žalobci policie nepomůže. Žalobce má rovněž reálnou možnost případné problémy se soukromými osobami, tedy vázané na konkrétní místo, řešit přestěhováním se do jiné části Nigérie, k čemuž je dle nigerijských zákonů oprávněn, což dokazuje i fakt, že po celé Nigérii dříve hrál fotbal. U žalobce je rovněž možné reálně očekávat v případě potíží podporu ze strany příbuzných, když potvrdil, že situace příbuzných v Nigérii je dobrá, všichni pracují, mají vzdělání.
8. Žalobce následně podáním ze dne 25.10.2018 doplnil, že v současnosti žije se ženou českého původu i občanství, s níž plánuje uzavřít sňatek. Vyslovil názor, že žalovaný pochybil, pokud posoudil Nigérii za bezpečnou zemi původu. Podle Zprávy Amnesty International je možné usuzovat, že Nigérie trpí hned několika fatálními problémy. Jedná se o zemi zmítanou bojem Boko Haram, tedy teroristickou organizací bojující za tradiční islámský způsob života se státním zřízením. Boje Boko Haram jsou často doprovázeny teroristickými útoky. Nigérie jako stát není schopna chránit své občany před bezprávím. Dochází k množství únosů na jejím území. Boje Boko Haram a dalších teroristických,

zejména islámských skupin, způsobují obrovské vnitřní pnutí a vnitřní migraci. Zdůraznil, že se hlásí ke křesťanství a v Nigérii došlo ze strany Boko Haram k zabití více než 1.750 křesťanů za prvních šest měsíců roku 2018. Země je naprosto neschopná pomoci osobám, které jsou atakovány jinými, soukromými osobami, a to zejména pro obrovskou míru korupce. Podle Transparency International je Nigérie na 27. pozici nejvíce zkorumpovaných zemí světa. Na základě zmíněných skutečností, které jsou podloženy důvěryhodnými zdroji, je možno říci, že mu po návratu do země původu hrozí vážná újma na jeho právech, která je důvodem k přiznání mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany. Žalovaný nezohlednil veškeré aktuální přístupné informace o zemi původu, a tím nesprávně zjistil skutkový stav věci.

9. U jednání žalobce setrval na procesním stanovisku k věci a především akcentoval válečný konflikt, který probíhá v zemi původu iniciovaný především teroristickou skupinou Boko Haram, která je kromě jiného zaměřena i vůči křesťanům. V případě návratu do vlasti mu hrozí riziko vážné újmy a měla by mu být udělena doplňková ochrana. Současně žalobce navrhl provedení důkazů označených v podání ze dne 25.10.2018, bude-li soud považovat tyto důkazy za relevantní, přičemž tyto jednotlivé důkazy žalobce nemá opatřeny v písemné verzi, jsou dostupné na internetu. Doplnil, že zpráva Amnesty International popisuje nejenom bezpečnostní, ale celkovou situaci v Nigérii, zejména v roce 2017 a částečně také v roce 2018. Co se týče dalšího důkazu ze zdroje The Economist, pak v něm jsou informace o činnosti Boko Haram, na území Nigérie a mapuje situaci v roce 2017, přičemž tato zpráva je z 23.10.2017. Další důkaz ze zdroje CNN ohledně teroristické organizace Boko Haram, se vztahuje k teroru vůči školákům, dívkám, ženám obecně. Tato informace pochází z roku 2014. Dalším zdrojem je Evropský azylový podpůrný úřad – EASO – v tomto dokumentu jsou obecné informace ohledně situace v Nigérii, pocházející z června 2017. Další důkaz ze zdroje United States Department of state popisuje situaci v Nigérii v roce 2017. Dalším zdrojem je WHO – Světová zdravotnická organizace. Tato informace, která je na webových stránkách zdravotnické organizace uvedena jako aktuální informace, popisuje zdravotní rizika v Nigérii. Další důkaz je ze zdroje www.vanguardngr.com, jedná se o nigerijský zpravodajský server, který má stránky dostupné i v anglickém jazyce a právě z těchto stránek žalobce čerpal údaj uvedený v doplňujícím podání z 25.10.2018 o tom, že Boko Haram v prvních 6 měsících roku 2018 zabila více než 1.750 křesťanů v Nigérii. Tento zpravodajský server popisuje činnost teroristické organizace Boko Haram a jsou tam tedy aktuální informace z roku 2018. Dalším důkazem je zdroj Transparency international, který obsahuje obecné informace ohledně Nigérie. Z tohoto zdroje nelze seznat, konkrétně kterého období se tyto informace týkají.
10. Krajský soud žalobcem navržené důkazy z důvodu nadbytečnosti neprovedl, neboť zastává názor, že žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav, na jeho základě přehledným, srozumitelným a podrobným způsobem vyložil, proč je žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany nedůvodná. Žalovaný vycházel z dostatečně aktuálních a objektivních podkladů, jako např. Informace MZV ČR ze dne 10.5.2017, Zprávy MZV USA o dodržování lidských práv ze dne 3.3.2017, Zprávy Freedom House, Svoboda ve světě 2017 – Nigérie z ledna 2017, Informace OAMP Nigérie – Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 10.11.2017, aktuálních zpráv ČTK ze dne 29.11.2017 a 16.12.2017. Uvedené zprávy soud považuje za dostatečně objektivní a nezávislé zdroje informací. Ze shodných důvodů soud také shledává neopodstatněnou námitku žalobce, že rozhodnutí

žalovaného nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci a že skutkový stav byl zjištěn nesprávně.

11. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soudního řádu správního (dále jen s.r.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.r.s.). Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí ze dne 4.9.2017. V žádosti o mezinárodní ochranu a v rámci pohovoru k této žádosti žalobce uvedl, že je státním příslušníkem Nigérie, pochází z Edo State, hlásí se ke křesťanskému náboženskému přesvědčení. Do politiky zapojen nebyl. Je svobodný, bezdětný. Posledním místem pobytu v Nigérii bylo město Lagos. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu uvedl obavu o život kvůli problému s J. F. V podrobnostech, co se týče zjištění z výpovědi žalobce před správním orgánem soud odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, které obsahuje detailní zjištění z výpovědi žalobce k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Tato zjištění korespondují s obsahem správního spisu a jsou správná.
13. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Nigérii. Při posouzení žádosti žalobce žalovaný konkrétně vycházel z Informace MZV ČR č. j. 100579/2017-LPTP ze dne 10.5.2017, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Zprávy Freedom House, Svoboda ve světě – Nigérie, leden 2017, Zprávy MZV USA o dodržování lidských práv v roce 2016 ze dne 3.3.2017, Informace OAMP Nigérie – Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 10.11.2017, zpráv ČTK ze dne 29.11.2017 – Nigerijská armáda osvobodila 212 zajatců islamistů z Boko Haram a ze dne 16.12.2017 – Nigerijské síly zatkly přes 400 džihádistů a členů jejich rodin.
14. Z protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany plyne, že žalobce byl se všemi podklady seznámen dne 13.3.2018. Žalobce se nechtěl seznámit s obsahem výše uvedených podkladů pro vydání rozhodnutí, nenavrhoval ani doplnění podkladů a nechtěl se vyjádřit ke zdrojům informací a způsobu jejich využití. Uvedl, že v Nigérii je velká korupce a člověk může být kvůli penězům i zabit, v Nigérii je možné všechno. Na otázku, zda chce uvést ještě nějaké skutečnosti nebo nové informace, které by měl vzít správní orgán v úvahu při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany, žalobce jednak zopakoval informace, které sdělil již v rámci pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a které se týkaly jeho činnosti ve fotbalovém klubu v Třebíči v roce 2015 a okolností ohledně jeho kontraktu, jehož platnost trvala od června 2015 do června 2016. Dále uvedl, že v únoru 2017 znovu požádal o vízum, které získal, odletěl do České republiky dne 21.3.2017, odtud pokračoval do Švédska, kde požádal o azyl a ze Švédska byl v rámci dublinského řízení vrácen do České republiky. Další tvrzení se týkala jeho fotbalové činnosti v havírovském fotbalovém klubu a v závěru dodal, že nechce uvést žádné nové skutečnosti nebo nové informace.
15. V průběhu správního řízení byla správnímu orgánu předložena žalobcem propouštěcí zpráva z Nemocnice s poliklinikou v Havířově ze dne 22.12.2017, kteroužto zprávu správní orgán nevzal při svém posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany v potaz se závěrem, že tato nijak nedokazuje pronásledování žalobce v jeho vlasti či obavu

z takového jednání v případě návratu do Nigérie, ani vážné či život ohrožující onemocnění žalobce. Na tomto místě soud konstatuje, že s tímto hodnocením žalovaného se ztotožňuje.

16. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické, bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv v Nigérii soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Z rozhodnutí je patrné, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce netvrdil nic, čím by zprávy o zemi původu obsažené ve správním spise ve vztahu k jeho tvrzením uplatněných v průběhu správního řízení, vyvracel. Namítanou vadou nepřezkoumatelnosti žalobou napadené rozhodnutí postiženo není.
17. Přisvědčit nelze ani námitkám o nedostatečně konkrétní a určité výrokové části napadeného rozhodnutí a o nedostatečné identifikaci žalobce jako účastníka řízení. V napadeném rozhodnutí je žalobce označen jménem, příjmením, datem narození a státní příslušností, což jsou dle názoru soudu údaje postačující pro jeho identifikaci. Ve výrokové části a následně pak v odůvodnění rozhodnutí jsou obsažena relevantní právní ustanovení, na jejichž základě bylo rozhodováno.
18. Podle ust. § 12 zákona o azylu, se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
19. Pronásledováním se podle § 2 odst. 4 zákona o azylu rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se dle § 2 odst. 6 zákona o azylu rozumí státní orgány, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.
20. Co se týče výtek žalobce, že správnímu orgánu sdělil, že je křesťanského vyznání a že ačkoliv výslovně neuvedl obavu z činnosti skupiny Boko Haram podporující radikální islám, která se soustředí na pronásledování křesťanů, jak plyne z podkladů pro rozhodnutí, bylo povinností správního orgánu se zabývat touto okolností a jeho náboženské vyznání zohlednit při posouzení důvodnosti udělení azylu pro možné pronásledování z důvodů náboženských, krajský soud uvádí, že žalobce za řízení před správním orgánem nikdy nezmínil, že by byl pronásledován z důvodu náboženství a nikdy se nezmínil o tom, že by mu z tohoto důvodu hrozilo v případě návratu do vlasti pronásledování. Pokud jde o islamistickou skupinu Boko Haram, hodnotil správní orgán útoky prováděné touto

islamistickou skupinou v rámci hodnocení bezpečnostní situace v zemi původu žalobce při posouzení podmínek pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu, jak bude níže uvedeno. Z pohledu § 12 písm. b) zákona o azylu je nutno obavy žalobce z islamistické skupiny Boko Haram hodnotit jako obavy ze strany nestátních původců pronásledování. V rozsudku č. j. 7 Azs 38/2003-37 Nejvyšší správní soud konstatoval, že za pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu je nutno považovat pouze takové ohrožení života či svobody, které je trpěné, podporované či prováděné státní mocí, nikoliv takové negativní jevy, které státní orgány cíleně potírají a čelí jim. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu např. z rozsudku č. j. 3 Azs 48/2008-57 plyne, že v případě pronásledování soukromými osobami se postižená osoba musí vždy obrátit nejprve s žádostí o pomoc na vnitrostátní orgány v zemi původu, pokud není zjevné, že tyto orgány nejsou schopny či ochotny účinnou ochranu poskytnout. V případě žalobce se o tuto situaci nepochybně nejedná, a to i ve vztahu k jím tvrzeným obavám z J. F. a lidí kolem této osoby, neboť žalobce, jak plyne z odkladů pro rozhodnutí má možnost v zemi původu obrátit se na policii. Přitom není relevantním argumentem pro zpochybnění dostupnosti ochrany občanů Nigérie nedůvěra žalobce v činnost tamní policie. Z podkladů pro rozhodnutí, které žalovaný opatřil, vyplývá, že nigerijské státní orgány proti skupině Boko Haram vždy zasahovaly tvrdým způsobem a snažily se eliminovat dopady této teroristické skupiny na civilní obyvatelstvo. Pominout nelze ani to, že činnost této islamistické skupiny probíhá izolovaně v severovýchodní části Nigérie, odkud žalobce nepochází a nikdy tam nežil. Soud se v daných souvislostech ztotožňuje s názorem žalovaného, že žalobce má zákonnou možnost případné problémy se soukromými osobami řešit i pomocí přestěhování se do jiné části Nigérie, jak plyne ze Zprávy MZV USA o dodržování lidských práv z března roku 2017, přičemž reálnou možnost volného pohybu po Nigérii žalobce také využíval, když uvedl, že v různých státech Nigérie hrál fotbal. Závěr žalovaného, že v případě žalobce nelze shledat při návratu do vlasti odůvodněný strach z pronásledování z důvodů ve smyslu ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, je správný a v podrobnostech soud odkazuje na závěry žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť se s nimi ztotožňuje.

21. Krajský soud podotýká, že azyl je institutem zcela výjimečným, vycházejícím z mezinárodních závazků, umožňující osobám čelícím ve své vlasti vážnému ohrožení života, zdraví nebo svobody ze zákonem striktně vymezených důvodů, nalézt ochranu v jiné zemi. V žádném případě nelze tohoto specifického prostředku využít k legalizaci pobytu v zemi, kterou si žadatel o azyl vybral pro svůj další život.
22. Soud dále činí závěr, že žalobce nesplňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu, doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečné vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
23. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu, za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního

ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

24. Soud shodně jako žalovaný dospěl k závěru, že po zhodnocení výpovědi žalobce o okolnostech jeho pobytu ve vlasti před odchodem ze země, posouzení jeho hlavních motivů k odchodu z vlasti a z výše citovaných podkladů pro rozhodnutí nelze dospět k závěru, že by mu v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu ust. § 14a odst. 1 a odst. 2 zákona o azylu. Ve shodě s žalovaným soud opakuje, že pokud by žalobce ve své vlasti skutečně čelil problémům se soukromými osobami, a to z jakéhokoli důvodu, má, jakožto nigerijský občan právo se obrátit na policii, jak plyne z výše citovaných podkladů pro rozhodnutí. Ze zjištění učiněných správním orgánem nelze v žádném případě dovozovat, že by státní orgány Nigérie odmítaly či nebyly schopny žalobci poskytnout adekvátní pomoc. Nadto problémy se soukromými osobami má žalobce možnost řešit i přestěhováním se do jiné části Nigérie, když svoboda vnitrostátního pohybu a cestování je v Nigérii zaručena zákonem. Shodně jako žalovaný i soud má výrazné pochybnosti o tvrzení žalobce, že muži okolo pana F. ho mohou najít kdekoli. Soud neshledává žádné racionální důvody, že by žalobce měl být hledán po celé Nigérii, navíc obavy žalobce ze zabití jeho osoby lidmi kolem pana F., nepovažuje za podložené, neboť jak přiléhavě poznamenal žalovaný, jednak měl pan F. do sportovní činnosti žalobce investovat již desítky tisíc korun, a jednak žalobce ani neměl žádné informace o naznačených nelegálních aktivitách uvedeného muže. Soud se zcela ztotožňuje s právními závěry žalovaného, a proto odkazuje na podrobné odůvodnění jeho rozhodnutí, které se vztahuje k závěru, že žalobce nesplňuje ani podmínky pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu. Skutečnost, že žalobce má na území České republiky známost s českou státní občankou, není okolností, která by mohla být vnímána jako výjimečná, zvláštního zřetele hodná ve smyslu § 14 zákona o azylu. Ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu nevylučuje, že by zásah do rodinného a soukromého života cizince mohl představovat, a to ve velmi výjimečných případech, důvod pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu. Bylo by to možné např. v případech, kdy by si žadatel vytvořil na území České republiky takové rodinné či případně osobní vazby, že by nepřiměřeným zásahem do jeho rodinného či soukromého života byla již nutnost pouhého vycestování z území České republiky (viz rozsudek č. j. 5 Azs 46/2008-71). Zákon o azylu ovšem poskytuje ochranu až v případech nepřiměřeného zásahu. O takovouto situaci se však v případě žalobce nejedná. Jak výše uvedeno, známost s českou státní občankou není okolností, kterou by bylo možno vnímat jako důvod natolik závažný, naléhavý a výjimečný.
25. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které by předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
26. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u

Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.10.2018

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně